




تحلیل محتوای متن شهر مبتنی بر کاربری اصطلاحات عامیانه زبان در ارزش‌گذاری محله و مسکن: مورد پژوهی تهران

ونداد بنائی کشتان  دانشجوی دکتری شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حسن احمدی * دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

حسین ذبیحی  دانشیار گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

زبان و اصطلاحات عامیانه از قدیمی‌ترین عناصر متن شهر هستند. هدف از این پژوهش، استفاده از مفاهیم زبان‌شناسی و اصطلاحات عامیانه زبان در تحلیل محتوای متن شهر می‌باشد. روش مورداستفاده در این پژوهش، تحلیل محتوای کیفی با رویکرد استقرایی است. به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات، ۳۷ مشاور املاک از مناطق ۲۲ گانه تهران به روش نمونه‌گیری در دسترس برای مصاحبه انتخاب شدند. از آنان خواسته شد تا اصطلاحات عامیانه زبان که در مقوله معاملات مسکن و معرفی محلات کاربرد فراوان دارند را بیان کنند. همچنین با مراجعه به آگهی‌های مسکن در سایت‌های اینترنتی دیوار و شیپور و نیز صفحات مشاوران املاک در اپلیکیشن اینستاگرام، اصطلاحات مشابه، استخراج شدند. در ادامه، فرآیند کدگذاری و مقوله‌بندی این اصطلاحات انجام شد. به این صورت که همه اصطلاحاتی که دارای درون‌مایه معنایی مشترک بودند در یک مقوله قرار گرفتند. بر این اساس، ۸ مقوله تأثیرگذار بر ارزش‌گذاری مسکن و محله مبتنی بر اصطلاحات عامیانه زبان به دست آمد که به ترتیب درصد تکرار عبارت‌اند از: ۱- ویژگی‌های جغرافیایی زمین ساختمان در محله و شهر؛ ۲- ویژگی‌های حقوقی؛ ۳- امکانات رفاهی ساختمان؛ ۴- ویژگی‌های طبیعی، اقلیمی و شرایط محیطی ساختمان؛ ۵- ویژگی‌های مصالح و عمر بنا؛ ۶- ویژگی‌های عامیانه؛ ۷- امکانات خدماتی ساختمان؛ و ۸- ویژگی‌های مهندسی ساختمان. از نظر ارزش‌گذاری مسکن و محله در متن شهر، ۵ مقوله تحریف‌شده، نادرست یا بیش از ارزش ذاتی هستند و فقط ۳ مقوله دارای ارزش‌گذاری هم‌تراز ارزش ذاتی می‌باشند.

کلید واژه‌ها: تحلیل محتوا، متن شهر، مسکن و محله، اصطلاحات عامیانه.